

РЕШЕНИЕ

№ 3302

гр. София, 26.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2458** по описа за **2020** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция за приходите (ТД на НАП)-С., депозирана чрез процесуален представител против Решение от 10.01.2020г. постановено по НАХД № 11852/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав.

В касационната жалба се оспорват правните изводи на районния съд за допуснати съществени нарушения на чл. 42, т.3 от ЗАНН при съставяне на АУАН, както и нарушение на чл. 57, ал.1,т.5 от ЗАНН при издаване на наказателното постановление(НП), възприети от районния съд като самостоятелни основания за отмяна на НП, на формално основание. Оспорват се също така и правните изводи на районния съд, че административно-наказателното производство е образувано след изтичането на преклузивния срок по чл. 34, ал.3 от ЗАНН. Развиват се подробни съображения в тази насока, като се обосновават изводи за законосъобразност на издаденото от касатора наказателно постановление. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и да се потвърди наказателното постановление като незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, се представлява от юрск. Н.- Е., която поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения и

допълнителни такива, развити в хода по същество.

Ответникът – Й. А. М., чрез адв. В. оспорва касационната жалба, с искане да остане в сила обжалваното решение.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява заключение за неоснователност на касационната жалба, като счита решението на първоинстанционния съд за правилно.

Административен съд София-град, в настоящия състав, като обсъди доказателства по делото, взе предвид изложените касационни основания и доводите на страните, при спазване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното :

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество Е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е ОТМЕНИЛ НП № F482211/ 27.05.2019г., издадено от директора на офис "К. село" при ТД на НАП-С., с което на ответника по касационната жалба Й. А. М. е е наложено административно наказание"глоба" в размер на 24 214,53 лева, на основание чл. 80а, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), за нарушение на чл. 50, ал.1,т.5,б."б" от същия закон.

За да постанови този резултат районният съд е приел, че в проведеното административнонаказателно производството са допуснати съществени нарушения на чл. 42, т.3 от ЗАНН относно АУАН и на чл. 57, ал.1,т.5 от ЗАНН относно НП, които обуславят отмяна на НП на формално, процесуално основание, като е изложил подробни съображения в тази насока. Прието е също така, че административнонаказателното производство е образувано в нарушение на чл.34, ал.1 от ЗАНН, след изтичане на визираните срокове, в това число и двугодишния срок.

Разглеждайки спорът по същество, след анализ на приобщените по делото писмени и гласни доказателства, съдът е приел, че доколкото е безспорно установено, че наказаното лице не е подало годишна данъчна декларация(ГДД) за 2015г., процесното нарушение за неподадена ГДД за 2016г. е квалифицирано неправилно като такова по чл. 50, ал.1,т.5,б "б" от ЗДДФЛ, вместо по чл. 53 от ЗДДФЛ. Съдът е приел, че е налице несъответствие между установените по делото факти и правните изводи(квалификация) в АУАН и НП.

При тези съображения районният съд е отменил НП като незаконосъобразно.

Обжалваното решение е правилно и не са налице касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1-3 от НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН за неговата отмяна.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените от него правни изводи за допуснати съществени нарушения в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП, изразяващи се в липса на датата на нарушението, който реквизит не е посочен в АУАН и в НП. Правилни и обосновани са изводите на районния съд, че датата на административното нарушение е съществен реквизит на АУАН съгласно чл. 42,т.3 от ЗАНН, съответно по чл. 57, ал.1,т.5 от ЗАНН относно НП.

В случая, административнонаказателната отговорност на наказаното лице е ангажирана за нарушение по чл.50, ал.1,т.5,б."б" от ЗДДФЛ, вр. чл.80а, ал.1 от същия закон, затова, че не е подал ГДД по чл.50 ЗДДФЛ за 2016г., като не е декларирал

информация за непогасеният към края на данъчната година остатък от предоставения през предходната данъчна година(2015г.) паричен заем в размер на 242 145,26лв., предоставен на Й. П. Й., съгласно договор от 17.08.2015г. На основание чл. 80а, ал.1 от ЗДДФЛ на заемодателя М. е наложено административно наказание”глоба” в размер на 10 на сто от недеklarираната сума.

Настоящият състав споделя правните изводи на районния съд, че описанието на нарушението в АУАН и НП е неясно, както и, че не е посочена датата на нарушението както в АУАН, така и в НП, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила, обуславящо отмяна на НП, на формално, процесуално основание. Изискването за посочване датата на нарушението в АУАН и НП е императивно и същото има съществено значение за законосъобразността на административнонаказателно производство, тъй като от една страна рефлектира върху правото на защита на нарушителя, а от друга страна има пряко отношение при изчислението на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, за образуване на законосъобразно административнонаказателно производство. Непосочването на датата на нарушението в АУАН и НП от една страна нарушава правото на защита на наказаното лице, а от друга страна пречатства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на НП и поради това се приема, че е съществено нарушение на процесуалните правила на ЗАНН, водещо до отмяна на НП, само на това основание. Пропускът да се посочи датата на нарушението в АУАН и НП не може да се санира в хода на съдебното обжалване на НП нито пред районния съд, нито пред касационната инстанция, какъвто опит касаторът е направил с касационната жалба.

По изложените съображения касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение, като валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, следва да остане в сила.

Предвид изложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 61, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 7730 от 10.01.2020г. постановено по НАХД № 11852/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12-ти състав
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: